

Pályadíj orvostanhallgatóknak

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Kara **Kaali Nagy Géza**, a SZOTE volt hallgatója megbízásából pályadíjat írt ki. A pályadíj alapítójának célja a szülészeti-nőgyógyászati tanulásának serkentése, a külföldi oktatási rendszer jobb megismerése, idegen nyelv tanulásának ösztönzése volt. A pályadíj tárgya ugyanis négy hét szakmai gyakorlat (New Yorkban, az Albert Einstein College of Medicine-ben és a Women's Medical Pavilion-ban).

A pályadíjat elnyerő hallgató négy heti kinttartózkodásának összes költségét fedezi az alapító, a SZOTE ÁOK vezetése pedig vállalja, hogy a hallgatók számára szolgálati útlevelet, vizu-

mot biztosít. A pályadíj egyelőre 5 év időtartamra szól, ám ha Kaali Nagy Géza úgy ítéli meg, hogy az alapítvány a kitűzött célt eléri, meghosszabbításáról dönt az orvosegyetem vezetésével egyetértésben.

Az idén először kiírt pályázatot **Krizsa Ferenc**, az orvosegyetem V. évfolyamos hallgatója nyerte el, aki 1985 óta végez tudományos diákköri munkát a SZOTE Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikáján 1986-ban, 1987-ben pályamunkát készített, Szegeden első díjat, Pécsen első díjat és a Magyar Élettani Társaságtól különdíjat kapott. Ebben az évben Plovdivban nemzetközi orvostanhallgató konferencián vett részt és tartott ott előadást.

Kínába utazott a Győri Balett

Kéthetes kínai vendégszeplésre utazott csütörtökön a Győri Balett. Az együttes a magyar-kínai kulturális csereegyezmény keretében látogat az ázsiai országba. Három előadást tartanak a pekingi Nemzeti Színházban, s ugyancsak három, ízben lépnek közönség elé Hangcsouba. Színre viszik a Mechanikus kert, a Prospero és a Nap szerettei című tánckompozíciókat. Markó Iván Kossuth-díjas koreográfijában a turé viszonzásként a későbbiekben kínai művészegyüttes mutatja be repertoárját hazánkban.

Táncnapok

Az elnevezés három nagyszínházi táncestet jelent. A Szegedi Nemzeti Színház részint közönségének kíván kedvezni e nálunk egyelőre kényszerűen nélkülözött műfaj művészeinek meghívásával. Másrészt éppen alakuló, saját balletegyüttesének reménybeli, jövőbeni sikereit készítené elő: a szegedi táncosok is, meg mi is, a közönség, ismerkedjünk-töltekezzünk a táncművészet értékeivel. Szombaton este 7-kor NSZK-beli modern táncművész, Susanne Linke lép a színpadra, hétfőn az Állami Balett Intézet néptánc tagozatának, kedden balett tagozatának végzősei mutatják be vizsgakonzertjüket. A külföldi vendégművésztől — kedvesinálónak — Fuchs Livia alábbi sorait ajánljuk a közönség figyelmébe.

kérdés, miről üzenhet a nézőnek egy szólóesten egyetlen test a színpad véges terében? Linke így vall munkájáról: „Csak azt akarom elmondani, hogy mitől vagyok levert Mostanában ez bennem a legfontosabb érzés. Sőtét érzés. Szólóimban a személyesen engem érintő dolgok vannak benne, mint például a félelem. A harc a talpon maradásért, hogy állva tudjak maradni, ne essem el, holott állandóan elessek. Egyszer csak rájöttem, hogy a szólóim mindig a vízhez kapcsolódnak. A víztől biztonságérzetet kapok, a vízben fenn tudok maradni, és mégsem kell állnom, és elsüllyednem sem kell. Nagyon szeretem a víz ritmusát, mert mindig ugyanaz, és mindig más... A mi szakmánkban azt várják tőlünk, hogy majd döbbenetet keltünk. Én erre sosem töreksem, én csak meg akarom érinteni az embereket. Ez pedig azt jelenti számomra, hogy megragadom őket. A legjobban a megérintés érdekel, a lélekhez szólás, hogy valahogy eljussak az emberek lelkéig. Számomra valóban minden a lélek kérdése.”

*

Mindezek után még egy jó táncos hír: a szolnoki országos néptáncfesztiválon mindkét, Szegedet képviselő együttes szép sikerrel szerepelt. A Nagy Albert vezette Szeged Táncgyűjtés nyolc, a Kozma Mihály Lászlóné vezette Napsugár Táncgyűjtés 15 ezer forintos együttes-i nyújtóját kapott. Koreográfusi díjjal tüntették ki Diószegi Lászlót, a Napsugár által bemutatott „Orizz, hogy jó véget érjek!” című művéért. Gang Agnes és Pénzes Géza az ének- és zenei kíséretért kapott díjat. A Szeged együttes szólótáncosa, Juhász Zsolt előadói díjat nyert, Balogh Bélát pedig az „Ördög bújt a börtomba” című Erdélyi Tibor-koreográfia zenei kíséretéért jutalmazták.

A Dugonics-napokon

Iskolanévadó

Eddig csak az író nevét viselő utcáról ismerték a szülőház helyén éppen 75 esztendeje álló intézményt: tegnap, csütörtökön ünnepélyes keretek között vette föl Szeged jeles írójának, Dugonics Andrásnak nevét, az eddig Dugonics utcáinak nevezett általános iskola.

Háromnapos rendezvénysorozat kezdődött az ifjúsági házban megtartott jubileumi és névadó ünnepséggel. Papp Gyuláné, az iskola igazgatója köszöntötte a vendégeket, s bejelentette: a Művelődési Minisztérium engedélyével fennállásának 75. évfordulóján az iskola hivatalosan is felveszi Dugonics András nevét. Müller Józsefné, a városi tanács elnökhelyettese ünnepi beszédeben utalt arra, milyen nagy szerepe lehet a kulturális hagyományoknak, a múlt örökségének a jövő építésében, s hogy Dugonics példájára méltán lehet büszke az iskola valamennyi régi és mostani diákja, valamint pedagógusa egyaránt.

Az ünnepség további részében verses-zenés műsor következett, majd **Ferenczy Istvánné** nyugdíjas tanárnő emlékeztet a régi Dugonics utcai iskolára, az egykori tanítványok nevében pedig **Mészáros Lászlóné**, a Gedő Általános Iskola igazgatóhelyettese üdvözölte az alma matert. Az ünnepség után az ifjúsági ház tálalójában Nagy Károly, a városi tanács művelődési osztályának előadója nyitotta meg azt az amatőr képzőművészeti kiállítást, amelyet **Andrássy Gabriella** és **Waldmanné Tóth Zsuzsa** rajztanároknak, az iskola volt diákjainak, továbbá **Magyar Csabának**, az intézmény jelenlegi rajztanárának olajfestményeiből, linómetszeteiből, rézkarcai-

ból és tollrajzaiból állítottak össze. Ezt követően **Matusik Sándor**, a városi tanács művelődési osztályának vezetője avatta föl az iskola épületének első emeletén elhelyezett Dugonics-emléktáblát, délután pedig a Dugonics téri szobornál, és a temetőben tanulók helyezték el az emlékezős koszorút. Ugyancsak tegnap délután **Elődök, utódok találkozója** címmel szerveztek programot volt nevelők és tanítványok részvételével, s találkoztak a nyugdíjas pedagógusok is.

A jubileumi Dugonics-napok mai programját rendkívüli iskolarádiós műsor, vetélkedők egész sora, diákok táncbemutatója és persze diszkó jelenti, holnap, szombaton délelőtt pedig úttörő és kisdobosavatás, valamint monstre sportfoglalkozássorozat zárja a rendezvényeket.

A Dugonics iskola 75 éves jubileuma alkalmából az intézmény reprezentatív évkönyvet is megjelentetett. **Péter László** idézi meg benne Dugonics máig ható példáját. Papp Gyuláné igazgató ismerteti a jelenleg 434 diákot oktató, 31 fős tantes-tülettel rendelkező iskola történetét. **Oltyán Béláné** **Névadónk**; **Dugonics András**, **Faludiné Lovas Mária**; **Mit tehetünk gyermekeink sikeres iskolakezdése érdekében?** címmel publikált tanulmányt, s további írások olvashatók az évkönyvben; egyebek között az általános iskolai fizikatanítással, a kisiskolások idegnyelvű oktatásával, a tömegsporttal, az úttörőcsapat munkájával és a pályaválasztással kapcsolatosan is.

D. L.

Továbbtanuló nyolcadikosok — a számok tükrében

A tanév végén mintegy 134 és fél ezer, a tavalyinál 3 ezerrel több nyolcadikos tanuló végzi el az általános iskolát, s míg a megelőző évben csak 91 százaléuk, ezúttal 96,4 százaléuk kíván tovább tanulni valamelyik középfokú oktatási intézményben — egyebek között ez derül ki a Tudományszervezési és Informatikai Intézet napokban elkészült statisztikai összefoglalójából.

A gimnáziumokba 25 ezren, a szakmunkásképző iskolákba 57 ezren jelentkeztek, a felvehetőknél 5 ezerrel, illetve 3800-zal kevesebben. Ugyanakkor a szakközépiskolákba pályázók száma több mint 5 és fél ezerrel haladja meg a felvehetőket: helyhiány miatt elutasított tanulók átírányítással szakmunkásképző iskolában, illetve gimnáziumban folytathatják tanulmányukat. Figyelemre méltó, hogy a gimnáziumba jelentkezők aránya az előző évhez képest kismértékben növekedett, míg a szakközépiskolákban tanulni kívánóké csökkent. A továbbtanulásra jelentkező nyolcadikosok több mint fele sze-

retne középiskolában tanulni, s 44 százaléuk választotta a szakmunkásképző iskolákat.

Az 1987—88-as tanévben induló két tanítási nyelvű gimnáziumokba nyolcszoros volt a túljelentkezés 3100 pályázó közül 430-an nyertek felvételt ezen intézményekbe. A műszaki szakközépiskolai szakcsoportba a tavalyinál 700-zal többen, összesen 9400-an jelentkeztek a legnagyobb volt az érdeklődés a mechanikai és a villamos szakcsoportba. Az előzőekhez képest ismét nőtt a kereskedelmi szakközépiskolába, illetve a kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkásképzőkbe pályázók száma: az előbbibe a tavalyinál félezerrel, az utóbbiakba ezerrel többen adták be idén jelentkezésüket. Az egészségügyi szakközépiskolákba viszont a megelőző tanévinél 400-zal kevesebben jelentkeztek. Az adatokból kiderül az is, hogy a városi általános iskolák tanulóinak csaknem 59 százaléka középiskolákban, míg a községi iskolák diákjainak több mint fele szakmunkásképző intézményekben kíván továbbtanulni. (MTI)

Magyar—bolgár kulturális napok

Csütörtökön befejeződtek Tolna megyében a magyar—bolgár kulturális napok. A program során Szekszárdon, a művészetek házában barátsági nagygyűlést rendeztek, amelyen megjelent és felszólalt **Venelin Kocov**, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövete. A nagygyűlés után a Szófia vonósnégyes adott koncertet.

Együttműködési megállapodás

Együttműködési megállapodást írt alá csütörtökön a Magyar Honvédelmi Szövetség országos központjában **Kéri György** vezérőrnagy, az MHSZ főtájtára, **Koszorús Ferenc**, a Vasutasok Szakszervezete főtájtára és **Várszegi Gyula**, a Magyar Államvasutak vezérigazgatója. A most aláírt megállapodás — a három szerv 1971-ben kötött együttműködési szerződését megújítva — rögzíti a partnerek közös

feladatait az elkövetkezendő időszakra. Az egyeztetett terveknek megfelelően a többi között fokozott figyelmet fordítanak a vasutas dolgozók hazafias, honvédelmi nevelésére, felkészítésére. Ennek érdekében MHSZ szocialista brigádok, MHSZ-klubok és szakosztályok létrehozásával segítik elő a vasutasok elméleti, fizikai képzését, sporttevékenységük kibontakozását.

KISZ-pályázat

Pályázatot hirdet a KISZ Központi Bizottságának Titkársága a fiatalok művelődését, szórakozását, szabad idejük hasznos eltöltését segítő és fejlesztő új módszerek kidolgozására.

A pályaművek témáit választhatóak az ifjúság művelődésének, szórakozásának új formái és az ehhez kapcsolódó módszerek; a videoteknika társadalmi alkalmazása a helyi közösségek fejlesztésére; tudatformálás az egészségmegőrző cselekvési program helyi megvalósításában; hátrányos helyzetű fiatalok közösségi életének fejlesztése, hasznos tevékenységmodell kialakítása; a középiskolákban az intézményen belüli tájékoztatás, a helyi nyilvánosság fejlesztése; a művelődési intézmények társadalmi társadalmi lehetséges formái; a könyvtárak, múzeumok nyitottságának, az intézményekhez kötődő szabadidős lehetőségek bővítésének új módszerei.

Pályázni lehet a felsorol-takon kívül minden olyan témával, amely a fiatalok művelődési, szórakozási szokásait, szabad idejük eltöltésének új formáit és módszereit dolgozza ki. A pályázaton 35 év alatti fiatal köz-művelődési szakemberek és kollektívák vehetnek részt, 20 gépelt oldalt meg nem haladó terjedelmű pályaművel. A pályázat jelíge. A két példányban a KISZ KB Titkársága címére (Budapest, 1136. Kun Béla rakpart 37—38.) beküldött pályázat-hoz zárt borítékban, a jelíge feltüntetésével mellékelni kell a pályázók nevét, munkahelyük nevét, címét. A beküldési határidő szeptember 1. (MTI)

Márok Tamás

Énekes-utánpótlás

Időnkénti disztóniáját is. **Bálint Zsuzsa** csengő (néha éles) szopránja a Rózsáriában érvényesült leginkább, bár előadasmódját némi távolsgártartás jellemezte. **Szél Bernadette** éneklése mindig sugárzik, éthosza van a hangtűnésnek. Ezt a sajátos erényt minden színpadra lépéskor éreztük. **Altörjay Tamás** igen sokat fejlődött. Néhány éve Leporello volt egy hangversenyen, most Don Giovanni énekel. Produkcióját értelmetlen lenne a figurához mérni, önmagához kell: a hang öb löbb, izmosabb lett, szép legatókat énekel.

Az eddigi felsorolt növendékek nem ábrándítottak ki, ám a nagy felfedezést, a kalandot, **Frankó Tünde** és **Farkas Csilla** szolgáltatták. Tünde (ugye, nevezhetem így, hisz oly fiatal!) kiállt a zongorához és énekelte egy gyönyörű, izzó, teljesen színpadképes Santuzza-áriát. (Valószínűleg technikai problémák okozták

rán szolt. nagy zengésű, sőtét és erőteljes, biztosan fogta meg a magas hangokat, a mélyeknél izlésesen használta mellregiszterét. Csilla meg igazi mély alt. (Nem is emlékszem, mikor hallottam ilyent fiatal énekesnőtől.) S ők ketten énekeltek leginkább operarészletet, ők, különösen **Frankó Tünde**, érezték és fogalmazták meg hangban — a drámát.

A zongorakíséretet **Maros Ferenc** és **Kerek Ferenc** játszották. A koncertnek még egy közreműködője volt: befejezőül **Bartók Kékszakálljának** zárójelenetét **Szél Bernadettel** a „mester”, **Sinkó György** énekelte, például adva növendékeinek átélésből, kifejezésből. Kékszakállú szavai Sinkó szájából — jelképes értelmet nyertek most, hogy tanítványait vezette színpadra: „Szépek, szépek, százszor szének... sok kincsemet ők gyűjtötték, őkék minden, őkék minden.”